

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΡΕΝΑΡ

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΡΑΪΜΟΝΔΗΣ

Ραϊμόνδη Τιερώ είχε προσέξει πολλές φορές ότι ο 'Αλβέρτος Μαρσελό, ο τρίτος καπετάνιος της «Νορμανδίας» εξαφανιζόταν ωρες ολόκληρες, όταν δεν είχε βάρδια στη γέφυρα κι' ότι πριν ή ύστερα απ' αυτόν, χανόταν άξαφνα κι' η Φερνάνδη Μπρουνώ...

Κανείς δεν είχε προσέξει αυτές τις τόσο παράξενες εξαφανίσεις του τρίτου πλοιάρχου. Μά η Ραϊμόνδη Τιερώ, άγαπαστοί τρελλά τον ώμορφο καπετάνιο. 'Εδώ και λίγο καιρό είχαν μαζί ένα τρυφερό ειδύλλιο κι' ο 'Αλβέρτος Μαρσελό της είχε δώσει το λόγο του ότι θα την παντρευόταν. Γρήγορα ώστόσο ξέχασε τις υποσχέσεις του και δεν έδινε πια καμιά σημασία στα παράνοιά της. 'Η Ραϊμόνδη θα γινόταν μητέρα κι' όμως ο τρίτος καπετάνιος της «Νορμανδίας» ούτε το συλλογίζονταν διόλου. Τώρα που την είχε βρεθεί, είχε καινούργιους έρωτες με τη μελαχρινή Φερνάνδη...

Αυτές η δυο γυναίκες ήταν πρώτες καμαριέρες στο μεγάλο Γαλλικό υπερωκεάνιο «Νορμανδία» και τόσο η μία, όσο κι' η άλλη, είχαν μια ασχημειτική, μια άκατανίκητη ώμορφιά. 'Η Ραϊμόνδη ήταν ξανθιά με γαλανά μάτια και με επιδερμίδα σαν μετάξι. 'Η Φερνάνδη ήταν μελαχρινή, με πορφυρά χείλη και κατάμαυρα φλογερά μάτια.

'Η Τιερώ λοιπόν έκανε πως δεν έβλεπε τάχα τὰ χαμόγελα του 'Αλβέρτου Μαρσελό, όταν αυτός αντίκρυζε την Φερνάνδη. Μά η ζήλωση της έσοχίζε την καρδιά και γι' αυτό είχε άρχισει να τους κατασκοπεύει από την πρώτη μέρα. 'Ηθελε να μάθει πού συναντιόντουσαν, για να τους ξεμακρύνει. Και τώμαθε. 'Η Φερνάνδη κι' ο Μαρσελό έδιναν ραντεβού σ' ένα άμπάρι, κοντά στην πύρνη, όπου ήταν σωριασμένες αναρίθμητες άλλες μπαμπακιά. 'Εκεί πέρα, ο τρίτος καπετάνιος της «Νορμανδίας», που την είχε ξεγελάσει, γλυκοκουβέντιαζε με την τρελή αντίζηλό της. Κι' έτσι, ύστερα από τη σκάλα που έκανε το υπερωκεάνιο στον Σάν Βιτοέντζο του Πράσιου 'Ακρωτηρίου, απ' όπου είχε πάρει κάρθουνο, η Ραϊμόνδη Τιερώ τὸ έβαλε πείσμα να φανερώσει σ' όλους τους απόκρυφους έρωτες τους.

Τὸ καράβι λοιπόν έπλεε στον 'Ατλαντικό, τραβώντας για τὴ Μασσαλία, όταν η Ραϊμόνδη κατέβηκε στο μισοσκτείνω άμπάρι από μια μπουκαπόρτα που δεν ήταν κλειστή, παρ' όλες τις αυστηρές διαταγές του πρώτου καπετάνιου.

—'Η Μπρουνώ τὸν έχει ξετρελλάνει τόσο, συλλογίσθηκε η Ραϊμόνδη, ώστε διακινδυνεύει τὰ πάντα, ακόμη και τὴ θέσι του...Μὰ θάρρη κι' η δική μου σειρά!... 'Εχω κιόλας έτοιμή την έκδική-σὶ μου. Θὰ τους καταστρέψω και τους δυό!...

Κι' η ζηλότυπη καμαριέρα πούχε άτυχήσει στον έρωτα, πήγε και κρύφτηκε πίσω από μερικές άλλες μπαμπακιά και περιμένε να κατεβούν οι δυο έρωτευμένοι, οι δυο άσπονοι έχθροί της. 'Α! Πόσο τους μισούσε... 'Αξαφνα, άκουσε σιγανά βήματα στη μικρή σκάλα της μπουκαπόρτας κι' εἶδε να κατεβήκει και να στέκεται εκεί κοντά της ένας άνδρας: 'Ήταν ο 'Αλβέρτος Μαρσελό, ο τρίτος καπετάνιος της «Νορμανδίας». Για μια στιγμή, η Ραϊμόνδη έκανε να πιεστή η μπροστά του για να τὸ φωνάξει με περιφρόνησι πόσο ήταν ψεύτης κι' άπιστος. Μά συγκρατήθηκε.

—Υπομονή, έκανε. Πρέπει να περιμένω και την άλλη.

'Η Φερνάνδη Μπρουνώ δεν άργησε να κατεβή στο άμπάρι. Προχώρησε γρήγορα, άγκάλιασε τὸν 'Αλβέρτο Μαρσελό και τὸν φίλησε μ' έναν παράφορο έρωτα στο στόμα. 'Επειτα η Ραϊμόνδη άκουσε τὸν τρίτο καπετάνιο να της λέη:

—Λοιπόν, έχεις μαζί σου τὸ «μηχάνημα»;

—Ναι, τὸ έφερα κρυφά μαζί μου...τὸν άπάντησε η Φερνάνδη. Στὸν Σάν Βιτοέντζο, ο άρχηγὸς μούδωσε τὸ λόγο του ότι θάρρη άπόψε να μᾶς παραλάβη η άτμάκατος τὸν παραθύρι-

του, πὸν παρακολουθεῖ από μακριά τὸ υπερωκεάνιο.

—Και δεν υπάρχει φόβος μήπως μᾶς αφήσουν στη «Νορμανδία», για να γλυτώσουν μια για πάντα από μᾶς;

—'Οχι, έχουν τὴν ανάγκη μας. 'Αν μᾶς προδώσουν, θα τὸ μᾶθουν οι άλλοι κι' έτσι κινδυνεύει να διαλυθῆ η συμμορία μας. Κανείς πειά δεν θα δίνη πίστι στις υποσχέσεις του άρχηγού...

—Μά θα πετύχη άραγε τὸ «κόλπο» μας;

—'Ο άρχηγὸς δεν κάνει λάθη, τὸν άπάντησε η Φερνάνδη. Τὸ ρολόι αὐτῆς της έκρηκτικῆς μηχανῆς εἶνε κανονισμένο στις δέκα η ώρα. 'Η υπόμπα λοιπὸν θα σκάσει στις δέκα. Εἶνε από τις πιὸ δυνατές. 'Η «Νορμανδία» β' άρπάξει φωτιά αμέσως, θα καη σαν πυροτέχνημα και θα καταπονηθῆ στα μαύρα βάθη του ώκεανού! Κανείς δεν θα μάθει πὸς έγινε η συμφορὰ και κανείς δεν θα υποψιασθῆ τίποτα. 'Η ασφαλιστικῆς εταιρείες θα πληρώσουν τ' ασφάλιστρα δίχως καμιά δυσκολία. 'Εμπρός λοιπὸν, 'Αλβέρτο. Πάρε τὸ έκρηκτικὸν μηχάνημα και τοποθετή-σε τὸ στο μέρος τὸν άμπαριου πὸν μᾶς έχουν δείξει. Κάνε γρήγορα, για να γλυτώσουμε μια ώρα άρχητερα...

'Αφωη και κατάχλωμη, η Ραϊμόνδη Τιερώ άκουσε τὸς δυὸ άσπονδους έχθρούς της, ενώ κάθε τὸν την περιέλουζε κρύως ιδρώτας. 'Ηθελε να παρουσιασθῆ άξαφνα μπροστὰ τους, να τους φωνάξη ότι ήταν δυὸ έγκληματίες, μα καταλάβαινε ότι αὐτὴ η τρέλλα θα της κόστιζε τὴ ζωή. 'Ο 'Αλβέρτος κι' η συνένοχος τὸν θα την σκόταναν αμέσως, για να μη τὸς προδώ-ση. Μαζεύτηκε λοιπὸν στη θέση της, κρύφτηκε ὄσο μπορούσε καλύτερα και περιμένε να φύγουν πρώτα οι δυὸ τους, για ν' άνεβῆ κι' εκείνη στο κατάστρωμα.

'Η Φερνάνδη τότε έδωσε στὸν τρίτο καπετάνιο της «Νορμανδίας» ένα μικρὸ κουτί κι' εκείνος τὸ πήρε με φόβο στα χέρια του και τὸ τρύπησε γρήγορα σὲ μια γωνιά τὸν άμπαριου. 'Επειτα, άνέβηκεν κι' οἱ δυὸ στο κατάστρωμα...

'Η Ραϊμόνδη τὸς άκουσε να κλείνουν τὴ μπουκαπόρτα, περιμένε λιγάκι κι' ύστερα βγήκε από τὴν κρυψώνα της, με τὴν άπόφασι να τρέξη να τὸς προδώσει στὸν πρώτο καπετάνιο, πριν σκάσει τὸ έκρηκτικὸν μηχάνημα. Μά τὴν περιμένε μια τραγική έκπληξι. 'Όταν άνέβηκε τὴ μικρὴ σκάλα κι' έκανε να βῆ άπάνω, εἶδε ότι η μπουκαπόρτα ήταν φραγμένη γερά και δεμένη απ' έξω με τὴν αλυσίδα της! 'Ήταν φυλακισμένη!... Τὴν είχαν κλείσει δίχως να τὸ ξέρουν μῆσα στὸ σκοτεινὸν άμπάρι, πὸν θα γινόταν σὲ λίγο μια Κόλασι από φωτιές. 'Η Ραϊμόνδη, σαν τρελή, έψαξε για να βῆ από καμιά άλλη μεριά, μα δεν υπήρχε άλλη έξοδος. 'Απελπισμένη τότε, άρχισε να κλαίη, να ζητάη βοήθεια και να χτυπά με δυναμὶ την αλυσσοδεμένη μπουκαπόρτα. Μά δεν τὴν άκουγε κανείς! 'Απ' τὴν άπόγνωσι τότε λιποθύμησε και σωριαστῆκε σαν νεκρὴ στὴν άρχὴ της σκάλας...

***

'Όταν συνήθε, ανατρίχιασε από τὸν τρόμο της. Πόση ώρα είχε περάσει; Θὰ πρόταινε άραγε να σωθῆ; Θὰ κα-

τάφερνε να εἰδοποιήση τὸν πρώτο καπετάνιο; Μά πὸς; Πὸς; 'Απλωσε τὰ χέρια της για να σηκωθῆ κι' ένοιωσε στα δάχτυλα τὸν δεξιὸν της χερσιὸν ένα μεταλλικὸν πραγματάκι. 'Ήταν ο άναπτήρας της. Μια παράξενη ιδέα έλαμψε τότε στὸ μυαλὸ της...

Τιπάχτηκε αμέσως θρηια, πήνε κοντὰ σὲ μια από εκείνες τις μεγάλες μπάλλες του μπαμπακιου, ξέσκισε με τὰ νύχια της τὸ σκέπασμά της κι' έβγαλε μια μεγάλη τούφα μπαμπακιά. 'Υστερα, άνέβηκε τρέχοντας τὴ σκάλα, σάριασε στὸ τελευταίον σκαλοπάτι εκείνη τὴν μεγάλη τούφα του μπαμπακιου και τὴς έβαλε φωτιά με τὸν άναπτήρα της. Ναί!... Εἶχε τὴν εἰπίδα ότι ὁ καπνὸς κι' η φλόγες θα περνούσαν από τις χασομάδες της μπουκαπόρτας. Οἱ αὐτες πὸν τριγυρίζαν στὸ κατάστρωμα θάβλεπαν ότι είχε πιάσει φωτιά στ' άμπάρι, θάνοιγαν τὴν μπουκαπόρτα και θα τὴν έσωζαν!...

'Η φωτιά σ' ένα καράβι, εἶνε ὁ πὸν μεγάλος κίνδυνος. Μόλις φανῆ λίγος καπνὸς, αναστατώνεται ὄλος ὁ κόσμος... Κι' ο καπνὸς της φωτιᾶς πὸν είχε άναφῆ η Ραϊμόνδη, περνούσε από τις χαραμάδες της μπουκαπόρτας. 'Η δύστυχη καμαριέρα πήγαινε να πεθάνη από άσφυξία, μα ήταν βέβαιη πὸς θα πρόφται-

'Η Φερνάνδη έδωσε στὸν τρίτο καπετάνιο ένα μικρὸ κουτί...

180	7%	125	10%	7
643	7%	50	25	27
32	7%	29		27
			Σύνολο	104

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

—Η ΣΥΤΟΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Εάν κρίνουμε από τα αποτελέσματα που είχαμε έως σήμερα από την καλλιέργεια του σιταριού και των δημητριακών εν γένει στην Ελλάδα, η καλλιέργεια αυτή δεν συμφέρει, διότι ο μέσος όρος απόδοσης κατά στρέμμα δεν υπερβαίνει τας 60-70 όκάδες, ενώ π.χ. στο Βέλγιο φθάνει 240 όκάδες. Έι τούτοις, κάποιος είναι άσχετος η καλλιέργεια, καλλιεργούνται με σιτηρα τώρα 8 εκατομμύρια στρέμματα, δια τόν λόγον, ότι και ό,τιδήποτε άλλο να σπαρή, πάλι μικρή απόδοση θά έχη, όχι δέ μόνον αυτό, αλλά αν τό είδος που θά παραχθή δεν καταναλωθώ όπως τό σιτάρι στον τόπο, είνε ζήτημα αν θά μπορούσεν νά εξαχθί στο έξωτερικό, όπότεν θά περιμένη τους γεωργούς μεγάλη δυστυχία. Τό σιτάρι όμως, όπως έχει τό ελάττωμα νά μή αποδίδη ικανοποιητικές ποιότητες κατά στρέμμα, έχει τήν προσαίτια του σιταριού. Τό Κράτος, δηλαδή, έχοντας υπ' όψει του τ' άνωτέρω, έβαλε δασμούς σχετικούς μεγάλους στο Τελωνείο, γιά νά υπερέσουν οι φτωχοί δικού μας παραγωγοί νά συναγωνισθούν τους ξένους, οι όποιοι, έπειδή έχουμε μεγάλας απόδοσεις κατά στρέμμα, θά μπορούσαν χωρίς ζημία τους νά ριζούν πολύ τίς τιμές, ή όποιες θά ήταν άσχετες γιά τους δικούς μας, που θά ηγαγκάζοντο τότε νά εγκαταλείψουν τήν καλλιέργεια του σιταριού. Έτσι όμως, με τήν προσαίτια που τούς ικανεί, θρίσκουν και έκείνοι κάποιο συμφέρον, γι' αυτό από χρόνο ες χρόνο τό εδάφιο, που σπείρεται τό σιτάρι και τό δημητριακά, αυξάνονται. Τό Κράτος όμως έστρατιάτησε μόνο στη δασμολογική προσαίτια, αλλά, όπως έπρεπε έλλωστε, κατ' αλόγην πολλές προσπάθειες γιά νά αυξηθί ή παραγωγή του σιταριού κατά στρέμμα. α) Έκαμε δοκιμαστικούς άγρους και έσπερε σε κάθε περιφέρεια 30-40 ποικιλίες κα' όποια ποικιλία εύδοκιμεί εκείνη και υποδεικνύει (θά έπρεπε νά θρεθί τρόπος νά τήν επιβάλι). Πρέπει επίσης νά γνωσθί, ότι ή ποικιλία αυτές απέδωκαν μεταξύ 120-200 όκάδας κατά στρέμμα. β) Έπομηθεύθηκε σπόρους από τίς ποικιλίες αυτές σε άρκετάς ποσότητες και τούς έδωσε στους γεωργούς άπολυμασμένους, σέ τρόπο που νά εξαφοσιλάται από τίς μιάς μεριά ή ανάπτυξι της καταλλήλου ποικιλίας στην κατάλληλην περιφέρεια και από τήν άλλην νά είνε τό φυτό άπληλαγμένο από ώριμένα μικροβία και άρρώστειες που επηρεάζουν δυσμενώς τήν ποιότητα και τήν ποσότητα της παραγωγής του. Το Υπουργείο της Γεωργίας στην προσπάθειά του αυτή έχει βασισμένο σύμμαχο τήν Άγροτική Τράπεζα, που και αυτή κάνει ό,τι μπορεί γιά νά προμηθευται τους σπόρους, νά τους άπολυμάνη, νά τους μοιράζη και νά πείθη τους γεωργούς νά μή τους τρώνε, αλλά νά τους σπείρουν.

Ένωείται, ότι όταν αί προσπάθειαι αυτές επιτύχουν, ή Έλλάς θά έχη λύσει τό πρόβλημα του σιταριού και ή «μάχη» θά έχη

νέ νά σωθί.
Κι' αλήθεια, σε λίγο άκουσε τό καμπανάκι του ύπερωκεανίου νά χτυπά δαιμονιαμένα, έπειτα βαρεία βήματα και τόν μεταλλικό ήχο της άλυσίδας της μπουκαπόρτας. Δυό ναύτες τήν άνοιξαν με τά γερά μπράτσια τους, άρπαξαν τήν μισοεμβαμένη Ραυμόνδη και τήν τράθηξαν πάνω στο κατάστρωμα. Έκείνη, σάν τρελλή, ώρμησε άμέσως στην καμπίνα τού πλουάρχου.

—Καπετάνιο!.. τού φώναζε με τά μάτια γουρλωμένα από τή σαική. Γρήγορα! Τό καράβι θά τιναχθί στον άέρα!.. Έχουν κρύψει μιά μπόμπα στο άμπάρι.

Και σέρινοντας από τό χέρι τόν καπετάνιο της «Νορμανδίας», ώρμησε και κατέβηκε μαζί του στο άμπάρι της πρύμνης..

«Υστερα από μιά ώρα, ή «Νορμανδία» που είχε σταματήσει τό ταξίδι της, συνέχισε τόν πλουτν της γιά τή Μασσαλία. Ο Άλβέρτος Μαρσελό, ό τρίτος καπετάνιος κι' ή Φερνάνδη Μπρινώ, δεμένοι χειροπόδαρα, είχαν φυλακισθί σε μιά καμπίνα. Αί έξι φρουρούσαν άγρυπνα δυό ναύτες..

Η Ραυμόνδη Τιερώ δέν περιμενε ποτέ, ότι μοιρα τή είχε φυλάξει μιά τέτοια έκδικση.. Κι' έξαντλημένη από τίς συγκινήσεις, ιμώταν τώρα θαθεία, εύγαριστήνη ποδές έκρηχί τους δυό άσπονδους έχθρους της κι' γε σώσει τή «Νορμανδία», τό πιο ώσπορα αί τό πιο μεγάλο Γαλλικό ύπερωκεάνειο.

ΜΩΡΙΣ ΡΕΝΑΡ

κερδηθί. Δυστυχώς όμως, ή προσπάθειες συναντοδν δυσκολίες μεγάλες στο έξής σημείο. Μετά τήν άπαλλοτρίωσι τών μεγάλων άγροκτημάτων και τήν διανούη τους εις τους γεωργούς, που πρώτα δούλευαν σ' αυτά σαν άπλοί έργάτες (κολλήγοι), τά χωράφια δέν έδόθησαν μόνο σ' αυτούς που έζωσαν τουλάχιστον τί θα ειπή καλλιέργεια σιταριού, αλλά έδόθησαν και σε πολλούς, οι όποιοι, είτε δέν είχαν σχέση ποτέ, ή είχαν μακρινή σχέση με τήν γεωργία και τήν οικόκαλλιέργεια, είτε έγκατέλειψαν τά χωράφια τους γιά νά προτιμήσουν άλλα επαγγέλματα. Ένωείται, ότι αυτοί οι όποιοι δέν προσέφεραν, ούτε προσφέρουν τίποτε στην κοινωνία, ή όποια έκαμε θυσίες γιά νά τους δώση τά χωράφια, πρέπει νά θρεθί τρόπος νά θγουν από τήν γεωργική οικόγενεια και νά τους αφαιρεθούν οι γεωργικοί κληροί, γιά νά δοθούν σε άλλους, που είνε πιο άξιοι.

Άλλη μιά επίσης σοβαρή δυσχέρεια είνε, ότι μόνον ή καλλιέργεια του σιταριού απαιτεί μεγάλα και άκριβά μηχανήματα, όπως τά μηχανικά άροτρα, οι σπορείς, αί θερστικά μηχαναί, αί άλωνιστικά, κτλ. Ένωείται, ότι ή προμήθεια τών μηχανών που απαιτεί μεγάλα κεφάλαια, μόνο με τήν έννοια πολλών γεωργών μπορεί νά κατορθωθί, δηλαδή με τους γεωργικούς συνεταιρισμούς. Και έννοια μόν πολλοί τέτοιοι συνεταιρισμοί, περί τους 4.000 σ' όλο τό Κράτος, αλλά έχουν πολλά ελάττωματα στη δράσι και στη λειτουργία τους έν γένει. Το σπουδαιότερο ελάττωμα είνε ή έλλειψις άρτίας συνεταιριστικής συνειδήσεως, ή όποια απαιτεί τόν άμοιβαίον σεβασμόν τών δικαιωμάτων τών τών συνεταιρών, έντιμη διαχείρισι και εύστοχη δράσι γιά νά πρόκόψουν. Γι' αυτό τό Υπουργείο και ή Άγροτική Τράπεζα, οι δυό προϊστάμενοι της γεωργικής μας κινήσεως, σ' αυτό τό σημείο πρέπει νά στρέψουν τήν προσοχή τους περισσότερο.

Όσον άφορά τά μέσα, σιγά-σιγά ή Άγροτική θά εύρη τόν τρόπο νά τά ξεοικονομήση, ώστε νά επιτευχθούν οι μεγάλοι οικονομικοί και πρό παντός κοινωνικοί σκοποί της προσπάθειας.

—ΕΝΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟ.

Είμεθα βέβαιοι, ότι δέν θά διαφύγουν από τήν δικαιοσύνην οι έννοχοι του τελευταίως άποκαλυφθέντος σκανδάλου, της εισαγωγής έμπορευμάτων εκ του έξωτερικού, με πλάστας και παραποιημένα άόγια. Οι δράσταί της μαουδρας αυτής πρέπει νά συλληθούν, οσοιδήποτε και οιοιδήποτε και αν είνε και να τιμωρθούν άστυρως, παραδειγματικάς. Έμπιστευόμεθα σχετικώς στην Έλληνική δικαιοσύνη, ή όποια απέδειξε μέχρι τούδε πολλάκις, ότι γνωρίζει νά ισταται ύπερνω προσώπων, πραγμάτων και καταστάσεων. Αυτή άς πατάξη τους ένόχους, τους εκμεταλλευτάς, τους έμπορευόμενους τά πάντα και επί πάντων ύψιχροκερδούστας.

—ΔΙΚΑΙΟΤΑΤΟΝ.

—Η αύθιχος τού μισθού των, του μισθολογίου των μάλλον, τήν όποιαν ζητούν οι έπιστάται και ή έπιστάτριες τών σχολείων, είνε δικαιωστική και πρέπει νά τούς δοθί άνευ της έλαχίστης μεριμνίας, άνευ του έλαχίστου διαταγμού. Οι δυστυχισμένοι σκλάβοι μισθοδοτούνται γλαυρότατα. Λαμβάνουν σήμερα 400-500 δραχμών μισθόν, μισθόν δηλαδή μη έπαρκούντα ούτε προς άγοράν ήερου άρτου. Ας τους αυξηθί συνεπώς τό μισθολόγιον των, εφ' όσον έλλώστε διά της αυξήσεως τούτης, τής τόσο μικράς, δέν πρόκειται νά αυξηθί, ούδέ κατ' έλάχιστον, ή χαλότης του προϋπολογισμού.

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΞΕΝΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Τά πλούτη στα χέρια ενός νέου είνε ό,τι τό ξυράφι στα χέρια ενός μικρού παιδιού.

Η γλώσσα άκούμπει πάντα στο πονεμένο όλοτι.

Όποιος έχει δόντια, δέν έχει ψωμί και όποιος έχει ψωμί δέν έχει δόντια.

ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
έχει τήν πρώτη κυκλοφορία
έξ όλων τών Άθηναϊκών περι-
οδικών, έβδομαδιαίων κλπ.

Χωρίς ψωμί, κανένας νόμος δέν μπορεί νά κρατηθί στα πόδια του.

Αν έχεις φίλο που δέν αγαπάς με τήν καρδιά σου, πήγαινε ταχτικά νά τόν θλέψη, γιατί σε δρόμο που δέν πατιέται συχνά φυτρώουν άγκυθία και τριβόλοι.